
Wystąpienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do publikacji,
nie wygłoszone
podczas 42. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Rzemikowskiego

Konsultując w pilskim środowisku nauczycieli i młodzieży szkolnej poselski projekt zmiany ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (popieramy jednomyślnie) spotkałem się z powszechnym zjawiskiem dojeżdżania przez dzieci i młodzież pociągami PKP i autobusami PKS „na gapę”. Powodem tego masowego zjawiska jest bardzo trudna sytuacja materialna wielu rodzin wiejskich (głównie „popegeerowskich”) i małomiasteczkowych wynikająca z dużego poziomu bezrobocia w regionie, a także licznych patologii rodzinnych.

Brak pieniędzy na opłacenie biletów ogranicza dostęp dzieci i młodzieży do szkół i rodzi wiele konfliktów rodzinnych i społecznych. Zjawiska te są ze wszech miar szkodliwe i wymagają przeciwdziałania władz centralnych, wojewódzkich i gminnych.

Zwróciłem się do wojewody pilskiego, pilskiego Kuratorium Oświaty oraz Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego o przedstawienie szczegółowych danych o tym zjawisku oraz podjęcie działań wspomagających rodziny, których nie stać na opłacenie biletów na dojazdy dzieci do szkół.

Myślę, że ten problem ma niestety wymiar ogólnokrajowy i stąd zwracam się z nim do pana Ryszarda Czarnego – ministra edukacji narodowej. Proszę pana ministra o gruntowne przeanalizowanie tego problemu i ustalenie zakresu działań MEN lub działań międzyresortowych (na przykład z MPiPS oraz MTiGM) przeciwdziałających ograniczaniu dostępu dzieci i młodzieży z ubogich rodzin do oświaty.

Oczekuję w tym zakresie pisemnej odpowiedzi.

Pragnę przy okazji poinformować, że z inicjatywy posła Marka Borowskiego, przy wsparciu polskich parlamentarzystów SLD utworzyliśmy fundację „Równe szanse”, wspierającą uzdolnioną młodzież, pochodzącą głównie z ubogich rodzin wiejskich i małomiasteczkowych. Fundacja rozwija swoją działalność, ale pomoc może niewielu osobom.

Oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Cieślaka

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Kilka tygodni temu, pod presją akcji protestacyjnej pracowników służby zdrowia, debatowaliśmy w tej sali nad ustawą o kształtowaniu wynagrodzeń w sferze budżetowej, następnie nad ustawą budżetową na 1995 r.

Nie muszę więc przypominać Wysokiej Izbie o ciężkim kryzysie ekonomicznym dotyczącym ochrony zdrowia społeczeństwa. Wiemy też, że oddłużenie zakładów opieki zdrowotnej w IV kwartale ubiegłego roku dało tylko doraźny efekt.

Tym bardziej muszą dziwić i niepokoić elementy obowiązującego systemu podatkowego, powodujące drenaż środków z budżetu służby zdrowia i hamujące inicjatywy ratowania i odtwarzania bazy lecznictwa. Oświadczenie w tej sprawie kieruję do ministra finansów.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym z późniejszymi zmianami, prace projektowe związane z obiektami służby zdrowia objęte są klasyfikacją usług KU i opodatkowane stawką VAT w wysokości 22%. W tej samej klasyfikacji wyjątkiem są tylko usługi projektowe budownictwa mieszkaniowego, dla których od 31 grudnia 1994 r. ustalono stawkę 0%. Wyjątek ten wynika z paragrafu 40, oznaczonego literą „a”, rozporządzenia ministra finansów z dnia 12 maja 1993 r.

W konsekwencji takiej polityki fiskalnej nawet wyspecjalizowane jednostki resortowe, jakimi są biura projektów służby zdrowia, obciążają swoich zleceniodawców podatkiem w wysokości 22%.

W tej sytuacji w pełni uzasadniony wydaje się wniosek o zmniejszenie opodatkowania usług projektowych tych biur na rzecz inwestorów budżetowych do 7%. Mam nadzieję, że ta kompromisowa propozycja spotka się ze zrozumieniem Ministerstwa Finansów. Będzie to z pożytkiem dla stanu technicznego bazy lecznictwa i dla budżetu, który nie będzie sam sobie wypłacał należności obciążonych odsetkami za zwłokę.